

РЕШЕНИЕ

№ 4583

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 20.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **10992** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, във връзка с чл. 129, ал.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 96 и чл. 4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Делото е образувано по жалба от „Милев Консулт“ ООД , ЕИК[ЕИК] , представявано от управителя М. М. чрез адв. Ж. Г. срещу АПВ № ДИЛ20-ТД26-107/3/10.08.2022г , издаден от Л. П. на дл.старши инспектор в отдел „И.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № СОА22-РД28-37/14.10.2022г на кмета на СО. С оспорения АПВ е отказано възстановяване на платени данъци и такси битови отпадъци, издаден от орган по приходите С. Г. М.-Г. на длъжност старши инспектор в отдел „ОП- С.-Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с Решение № СОА19-РД-28-27/31.07.2019 г. на кмета на СО. Иска се отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Г. , който поддържа жалбата , представя писмени бележки , в които описва фактите по делото и моли да се отмени акта . Позовава се на незаконосъобразна практика на адм.орган да прихваща стари задължения на длъжниците , без да се съобразява с основанието посочено в платежното нареждане, с което се привеждат сумите по данъчната му сметка.

Ответната страна – Кмета на СО се представлява от юриск. С. , който счита жалбата за неоснователна и моли да се потвърди оспорения АПВ. Претендира юрисконсулско възнаграждение .

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Дружеството има открита партида № М2212062 въз основа на подадена данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№120027 /001204/28.06.2010г и декларация по чл.17 ал.1 от ЗМДТ с вх.№ F25860 / 28.04.2005г за имот в [населено място] [улица]. С АУЗД № ДИЛ20-ТД26-107/2-1/23.09.2020г, издаден на осн.чл.107 ал.3 от ДОПК / стр.15- 20 от делото / са установени задължения в размер на 17632.79лв ,от които ДНИ за периода 2015г-2019г ,ведно с лихви за забава към 23.09.2020г в размер на 5169.12лв и ТБО и лихви за същия период в размер на 12463.67лв. Същият е влязъл в законна сила и дружеството –жалбоподател е предприело действия по доброволното му изпълнение.В тази връзка ,с преводно нареждане от 29.12.2020г /стр.21 от делото / е преведена сумата 12463.67лв с основание за плащане „ТБО,главница и лихви“. В преводното нареждане е посочено още номер на партидата и номер на документа ,по който се плаща –„ ДИЛ20-ТД26-107“ ,който съвпада с номера на АУЗД № ДИЛ20-ТД26-107/23.09.2020г.На стр.22 от делото се намира още едно преводно нареждане от същата дата /29.12.2020г/ за сумата 5169.12лв с посочено основание за плащане „Данък недв. имот,главица,лихви“ ,като в графа „още пояснения“ е посочен партидният номер на имота, за който се отнася / № М2212062/ и номер на документа по който се плаща,а именно горепосочения АУЗД от 2020г .

Твърди се от представляващия жалбоподателя ,че на 14.06.2021г при посещение на офис на Общински приходи „Т.“ по повод заплащане на данък МПС , собственост на дружеството,когато разбрал че „Милев консулт“ЕООД има изискуеми задължеия в размер на 20206.72лв. На 16.06.2021 при роведен разговор със служител в Общински приходи „И.“ бил уведомен ,че с направеното плащане от 29.12.2020г по АПВ №ДИЛ20-ТД26-107/23.09.2020г. били погасени задължения надружеството за 2012г ,2013г и 2014г,които не фигурирали в последния.

Дружеството „Милев консулт“ЕООД е депозирало жалба до Зам.кмета по финанси и здравеопазване при СО срещу действията на общински приходи „И.“ /л.70 и сл. От делото / постъпила в общината с рег. № СОА21-КЦ01-31332/16.06.2021 г. по електронен път през електронния портал на Столична община. На 18.06.2021 г. чрез електронния портал получил отговор с изх. № СФД21-КЦ51-216, подписан от директора на дирекция „Общински приходи“,според който действията на служителите са били законосъобразни,тъй като съгл.чл.120 от ЗЗД давността не се прилага служебно и тъй като няма постъпило искане за погасяване на публични общински вземания по давност на осн.чл.173 във вр. с чл.171 от ДОПК , правилно служителите са приложили разпоредбата на чл. 169, ал.3а от ДОПК за погасяване на задълженията по реда на тяхното възникване.Това писмо е било предмет на оспорване по адм.дело № 7034/2021г по описа на АССГ и е било обявено за нищожно ,като преписката е върната на компетентния орган - Кмета на Столична за произнасяне с нарочен акт за прихващане и възстановяване по жалба вх.№ СОА21-КЦ01-31332/16.06.2021г.

В изпълнение на съдебното решение е издаден АПВ № ДИЛ20-ТД26-107/3/10.08.2022г ,издаден от Л. П. на дл.старши инспектор в отдел „И.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО,който е предмет на оспорване в настоящето съдебно производство.

Видно от съдържанието на АПВ № ДИЛ20-ТД26-107/3/10.08.2022г. към 2020г / когато е извършено доброволното плащане от страна на жалбоподателя/ изискуемите

задължения за имота по горепосочената партида са за периода 2012-2020г . Действително установените задължения по АУЗД № ДИЛ20-ТД26-107/23.09.2020г касаят периода 2015г-2019г за който период е била назначена проверка с нареждане рег.№ ДИЛ20-ТД26-107 /04.09.2020г / стр.76 от делото / ,но тъй като от дружеството не е било подадено заявление за погасяване на задължения по давност съгласно чл.168 т.3,чл.171 ал.1 и чл.173 от ДОПК ,то на основание чл.169 ал.3а от ДОПК ,постъпилите суми с преводни нареждания от 29.12.2020г са разпределени както следва : за ДНИ за 2014г-2019г общо сумата 5169.12лв /общо данък и лихви/ и ТБО за периода 2012г-2015г в общ размер на 12463.67лв / ТБО и лихва/ . Остатъка за доплащане по парт.№ М2212062 е за ДНИ за периода 2019г-2022г -2964.11лв и ТБО за периода 2015-2022г -14118.46лв . АПВ № ДИЛ20-ТД26-107/3/10.08.2022г е потвърден с Решение № СОА22-РД28-37/14.10.2022г на кмета на СО.

Кмета на СО ,позовавайки се на чл.169 ал.3а от ДОПК е посочил,че задълженията към общините се погасяват по датата на тяхното възникване.Независимо ,че в преводните нареждания лицето е посочило година за погасяване,то съгласно действащото законодателство тези суми са били отнасяни към най-старото възникнало задължение. Единствената възможност за посочване кое задължение се погасява е при хипотезата ,че задълженията са от една и съща година и тогава лицето има право да заяви,кое от тях погасява,което в случая не е така.Направен е извод ,че правилно със сумите внесени на 29.12.2020г са били погасени задължения за ДНИ за 2014г-2019г и ТБО за периода 2012г-2015г. /описани в табличен вид в акт/ ,а относно възражението на длъжника за погасени по давност задължения е посочени ,че същите не се закриват служебно,тъй като е необходимо изрично писмено изявление за това от дан.задълженото лице,но такова заявление преди да бъдат направени плащанията в случая липсва.

При така установената фактическа обстановка,съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна – адресат на постановения акт, имаща право и интерес от оспорването.Разгледана по същество същата е неоснователна поради следното :

Разпоредбата на чл. 129, ал.7 от ДОПК предвижда, че актовете за прихващане или възстановяване могат да се обжалват по реда за обжалване на ревизионните актове. Съобразно разпоредбата на чл. 160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на обжалвания акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма и в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно чл. 4, ал.1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК.Съгласно чл. 4, ал.3 от ЗМДТ, в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал.4, служителите по ал.3 се определят със заповед на кмета на общината.По делото е представена длъжностна характеристика и трудов договор на длъжностното лице при СО-Л. П. .Съдът приема,че оспорения акт е издаден от компетентен орган–старши инспектор в Дирекция "ОП" при СО.На основание чл. 128, ал.1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на

възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Редът по който се извършва е предвиден в чл. 129 от ДОПК, като според ал.1 прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. В ал.2 е посочено, че след постъпване на искането по ал.1 може да се възложи извършването на: 1. ревизия; 2. проверка, а разпоредбата на чл. 129, ал.3 от ДОПК задължава органа по приходите да издаде АПВ в 30-дневен срок от постъпване на искането в случаите, когато в същия срок не е възложена ревизия. Съдът намира, че оспореният административен акт е издаден при спазване административно производствените правила, в съответната форма и с необходимите реквизити. Съдът приема, че актът е мотивиран предвид обстоятелството, че в както в него, така и в решението постановено от по-горестоящия орган по повод обжалването му са подробно описани законите предпоставки за издаването му.

Спор по фактите в настоящия казус не е налице. Спори се досежно незачитането на изтекла погасителна давност за задълженията преди 2015г за ДНИ и ТБО за процесния недвижим имот и неправомерното им погасяване със суми внесени доброволно по влязъл в законна сила административен акт- АУЗД № ДИЛ20-ТД26-107/23.09.2020г.

Според разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Като правна последица от действието на нормите за давността, с изтичането на давностните срокове по чл. 171 от ДОПК се погасява правото да се събере по принудителен ред публичното вземане. Самото публично вземане не се погасява - то остава дължимо. Давността погасява правото да се претендират публичните вземания, като те остават дължими и могат както да бъдат платени доброволно / чл. 174 от ДОПК/, така и да бъдат прихванати /чл. 128, ал. 1 от ДОПК/.

Съгласно чл. 174 от ДОПК не подлежат на връщане доброволно платени публични задължения, изпълнени след изтичане на давностния срок, включително отписаните по реда на чл. 173.

Жалбоподателят заявява, че е презумирал че задълженията му към СО за процесния имот обхващащи периода 2012-2014г са погасени по давност, на основание чл. 171, ал.1 от ДОПК, тъй като с АУЗД № ДИЛ20-ТД26-107/23.09.2020г. са определени задължения за периода 2015-2019г.

Това възражение е неоснователно, доколкото закона разпорежда друго, а именно че погасяване по давност на публични задължения не може да се извършва служебно, а е необходимо изрично изявление от страна на длъжника.

По делото не са налице данни, че такова изявление е отправяно от жалбоподателя за погасяване на задълженията му за периода предхождащ 2015г, но същите съществуват, затова правилно служител в „ОП“ И. е отнесъл доброволно внесените на 29.12.2020г суми към най-старите задължения

От изложеното следва, че е налице доброволно платено публично задължение. Като е отказал възстановяването и прихващането на доброволно платената сума, административният орган е постановил законосъобразен акт, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила, в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него е неоснователна и не следва да бъде уважена.

При този изход на делото искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде уважено на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК, като същото бъде определено съобразно чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на 1000лв.

Водим от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, АССГ, втори състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Милев Консулт“ ООД , ЕИК[ЕИК] , представлявано от управителя М. М. чрез адв. Ж. Г. срещу АПВ № ДИЛ20-ТД26-107/3/10.08.2022г , издаден от Л. П. на дл.старши инспектор в отдел „И.“ на дирекция „Общински приходи“ при СО, потвърден с Решение № СОА22-РД28-37/14.10.2022г на кмета на СО като неоснователна и недоказана.

ОСЪЖДА „Милев Консулт“ ООД , ЕИК[ЕИК] , представлявано от управителя М. М. , да заплати на Столична община сумата 1000лв , представляваща юрисконсултско възнаграждение .

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок.

СЪДИЯ: